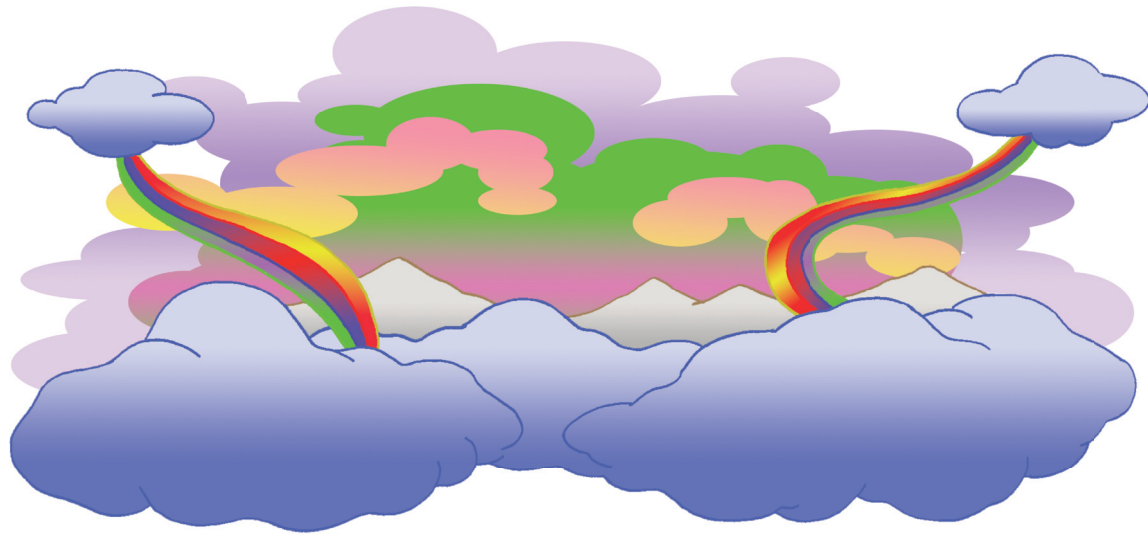

ปีกนางฟ้ากับแม่มดอารี

รางวัลที่ 2 ผลงานการประกวดนิทานคุณธรรมสอนใจ
โดย...นางพรพิมล ไวยกุล

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ ดินแดนแห่งหนึ่งอันไกลโพ้น
เต็มไปด้วยปุยเมฆสีขาวและสายรุ้งหลากสี

เหล่านางฟ้าตัวน้อยๆ ในชุดสีชมพูฟูฟ่อง
ถือกระเป๋าหนังสือเข้ามาเรียนในโรงเรียนฝึกหัด
นางฟ้า เพื่อร่ำเรียนวิชาการต่างๆ ซึ่งทางโรงเรียน
จะฝึกฝนให้เป็นนางฟ้าที่สมบูรณ์

และปีนี้ทางโรงเรียนไม่ได้รับเฉพาะนางฟ้า
เท่านั้น แต่ยังรับ “อาริ” แม่มดน้อยที่สามารถ
ผ่านการทดสอบเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้ได้

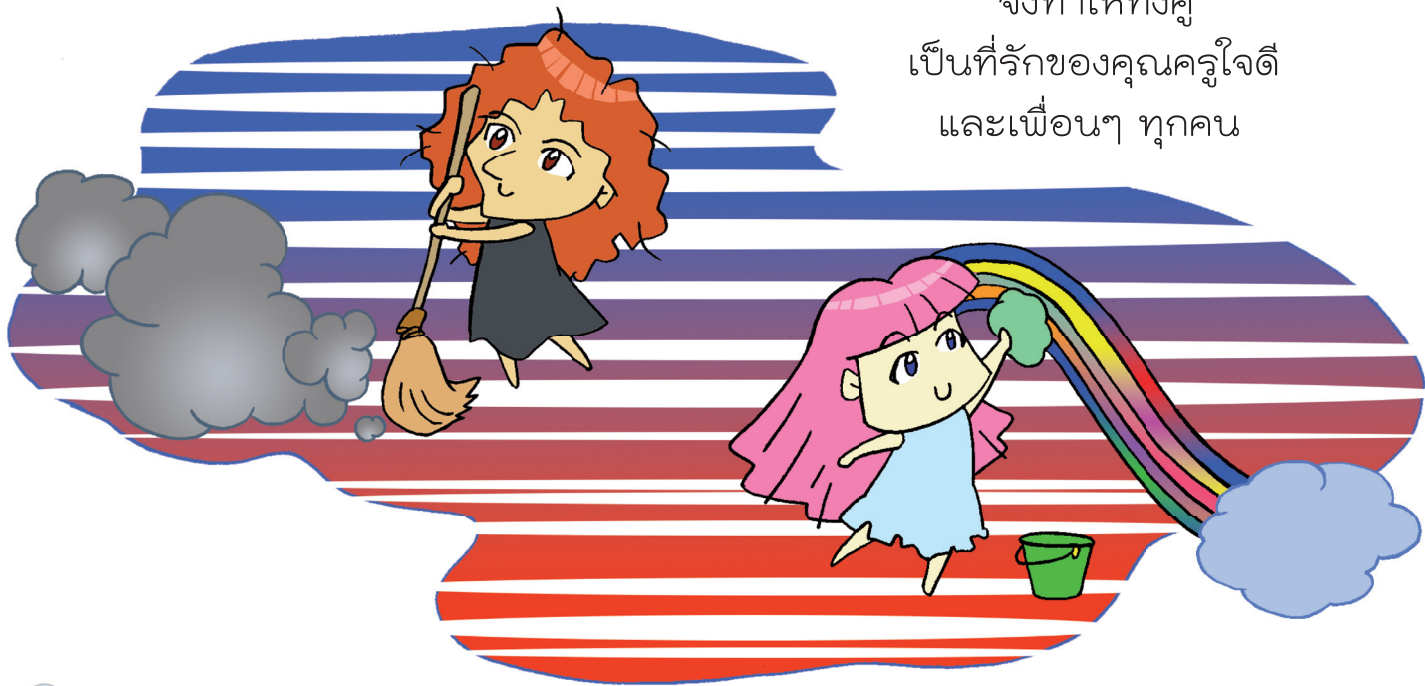

อาริเป็นแม่มดเพียงคนเดียวในโรงเรียนนางฟ้า ดังนั้นไม่ว่าเธอจะทำอะไร จึงมัก
เป็นที่สนใจของทุกคนเสมอ ด้วยทั้งหน้าตาของเธอที่แปลกไปกว่าคนอื่นๆ คือ มีคางที่
ยาวแหลม จมูกงอแงม ผมยุ่งตลอดเวลา อีกทั้งเสื้อผ้าที่เธอสวมใส่เป็นชุดสีดำ
แตกต่างจากฟ้าใส เพื่อนนางฟ้าและเพื่อนคนอื่นๆ ที่สวมชุดสีสวย

อารีและฟ้าใสเป็นเพื่อนที่รักกันมาก แม้ว่าทั้งสองคนจะมีรูปลักษณ์ที่แตกต่างกัน แต่ทั้งคู่มีนิสัยที่เหมือนกัน คือ คอยช่วยเหลือเด็กบนโลกที่ได้รับความเดือดร้อน โดยทั้งสองจะแปลงกายลงไปช่วยเหลือ นอกจากนี้อารีและฟ้าใดยังอาสาช่วยงานคุณครูใจดีทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นการเก็บสะเก็ดดาวบนท้องฟ้าสะสมไว้เพื่อทำฝนดาวตก การกวาดก้อนเมฆเล็กๆ มารวมกันให้เป็นก้อนใหญ่เพื่อทำเมฆฝน หรือการทำความสะอาดสายรุ้งสีสวยให้มีสีสันสดใส เพื่อจะได้นำไปวางไว้ให้เด็กๆ บนโลกได้ดูยามฝนซา

ทั้งคู่ได้รับความไว้วางใจจากคุณครูใจดีที่มอบหน้าที่ให้เป็นเจ้าหน้าที่ธนาคารของโรงเรียน คอยรับเงินทอนเงิน ผีกเด็กคนอื่นๆ ให้รู้จัก**ความประหยัด** จึงทำให้ทั้งคู่เป็นที่รักของคุณครูใจดีและเพื่อนๆ ทุกคน

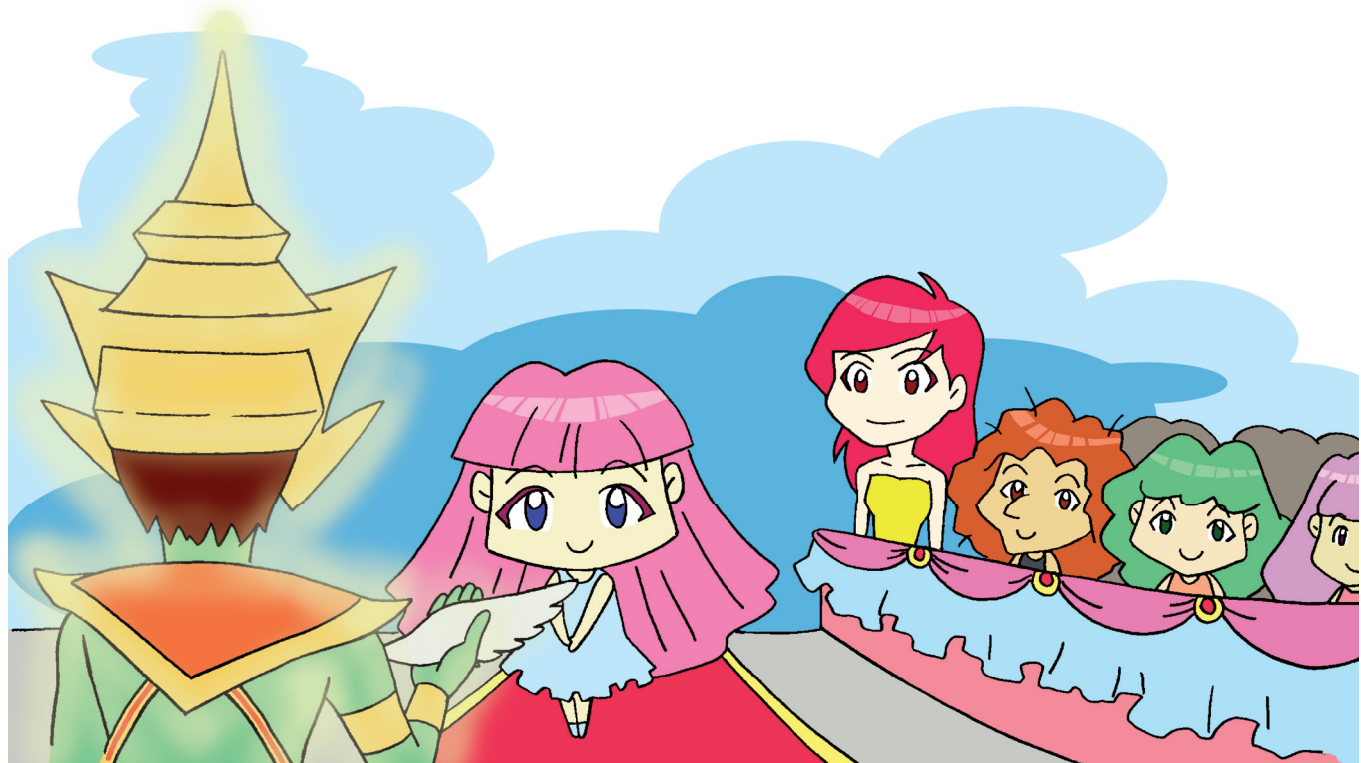

วันหนึ่งเป็นงานประจำปีของโรงเรียนนางฟ้า
ทุกๆ ปี พระอินทร์จะมาเป็นประธานเพื่อมอบปีกนางฟ้าและคทาดาว
สำหรับนางฟ้าที่สะสม**ความดี**ไว้มากๆ

ในแต่ละปี
จะมีผู้ได้รับรางวัล
เพียงคนเดียว
ดังนั้นจึงเป็นที่ใฝ่ฝัน
ของเหล่านางฟ้า
เพราะหากใคร
ได้รับปีกนางฟ้าและคทาดาว
บุคคลเหล่านั้น
จะสามารถ
เหาะเหิน
ไปยังสถานที่ต่างๆ
ได้อย่างรวดเร็ว
และคทาดาว
สามารถเนรมิต
สิ่งต่างๆ
ที่ต้องการได้

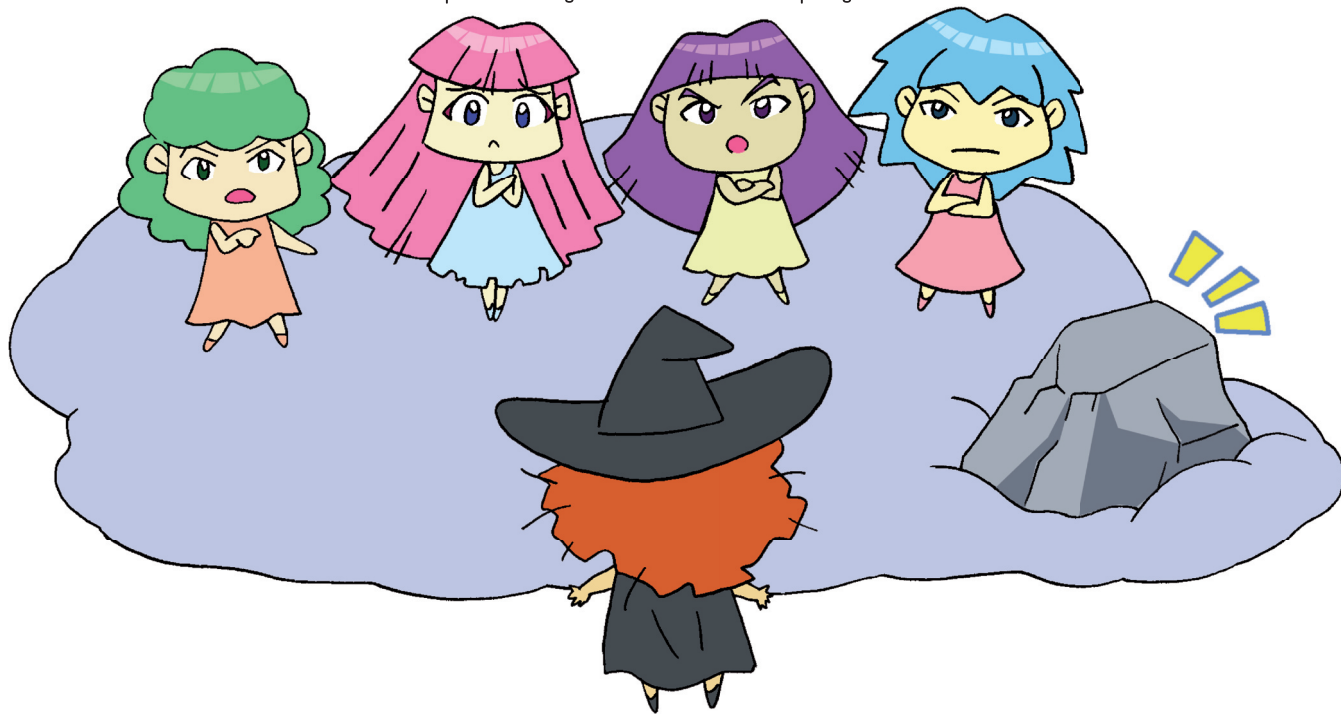

ในปีนี้ผู้ที่ได้รับรางวัลปิกนางฟ้าและคทาดาวได้แก่ พ้าใส

“ยินดีด้วยนะพ้าใส ที่เธอได้รับรางวัล” อารีเอ่ยกับเพื่อนรัก
“ขอบใจจ้ะ...ปีต่อไปน่าจะเป็นโอกาสของเธอบ้าง” พ้าใสให้กำลังใจเพื่อน
“ไม่หรอก...ฉันไม่ได้เป็นนางฟ้า ฉันเป็นแม่มด ไม่มีรางวัลสำหรับแม่มดหรอก”
อารีพุดขึ้น จากนั้นทั้งสองและกลุ่มเพื่อนต่างพากันไปเล่นน้ำ
ที่สระน้ำกลางก้อนเมฆใหญ่

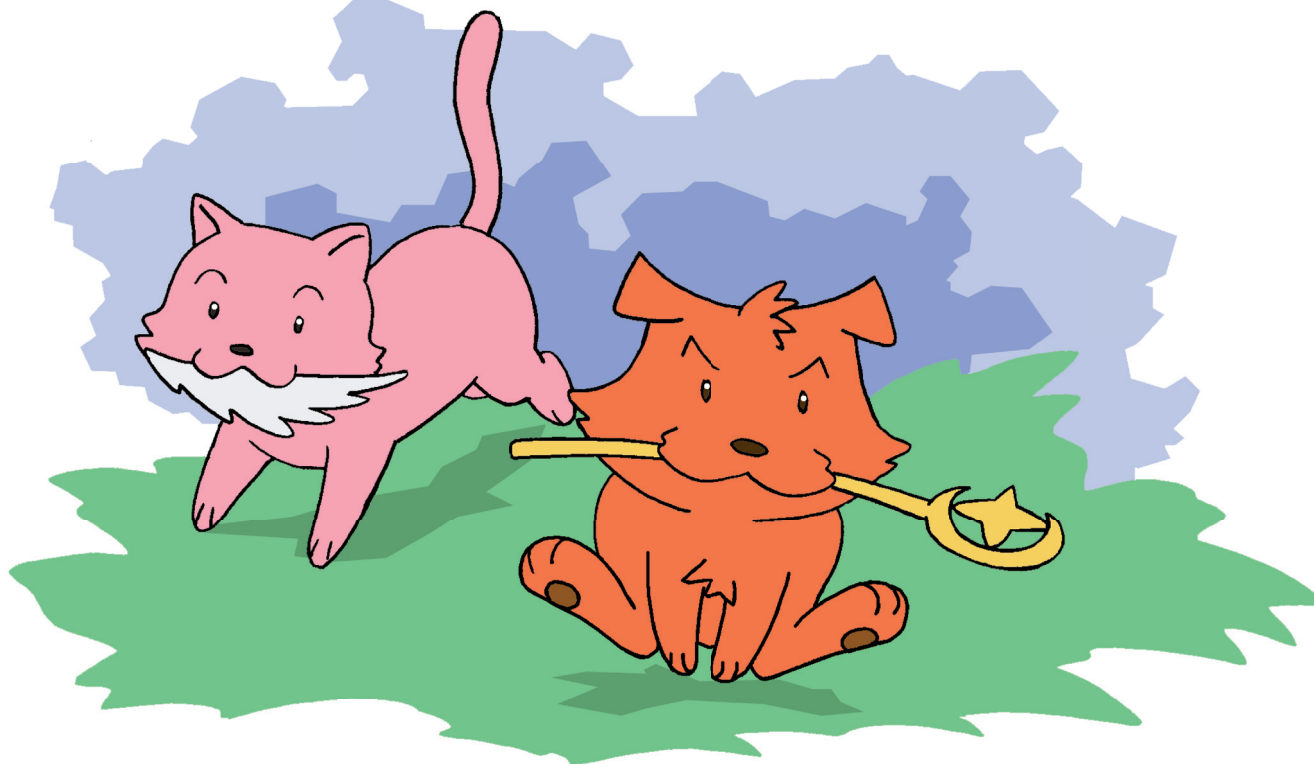
กลุ่มนางฟ้าและอาวรี มุ่งหน้าไปยังจุดหมาย
ฟ้าใสถอดปีกนางฟ้าและวางคทาดาวไว้ข้างโขดหินแล้ววิ่งลงน้ำพร้อมกับเพื่อนๆ
หลังจากสนุกกันอย่างเต็มที่ทั้งอาวรีและเพื่อนๆ นางฟ้าต่างขึ้นมาร่ำลากัน
เพื่อจะแยกย้ายกันกลับบ้าน ทว่า...
“เฮ้ะ ปีกนางฟ้าและคทาดาวของฉันหายไปไหน” ฟ้าใสพุดขึ้นด้วยน้ำเสียงตกใจ
“ฉันเห็นเธอวางไว้ตรงนี้นี่นา” อาวรีชี้ไปยังโขดหิน
“เมืองของเราไม่เคยมีของหาย” เพื่อนคนหนึ่งโพล่งขึ้น
“เมืองนางฟ้าและโรงเรียนนางฟ้าไม่เคยมีของหาย” เพื่อนอีกคนสมทบ
“แต่ตอนนี้ทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปเพราะโรงเรียนของเรารับแม่มดเข้ามาเรียน”
เสียงเพื่อนคนสุดท้ายพุดจบ สายตาทุกคู่จับจ้องไปที่อาวรี

“ฉันไม่ได้ทำอย่างนั้นแน่ๆ ฉันจะเอาไปทำอะไร ในเมื่อไม่ใช่ของๆ ฉัน” อารีโต้
“ก็ไม่ว่าเธอจะเอาไปทำอะไรหรอกนะ แต่ที่แน่ๆ มันหายไป และเธอ
เป็นคนเดียวที่ไม่ใช่นางฟ้า... เธอน่าสงสัยที่สุด” เสียงเพื่อนคนเดิมพูด
“ถึงฉันจะเป็นแม่มด ฉันก็ไม่คิดจะทำเรื่องแยๆ อย่างนั้นหรอก
ปีกนางฟ้าและคทาดาวไม่มีความสำคัญอะไรกับฉันเลย” อารีตัดพ้อ
“เอาล่ะทุกคน ฉันในฐานะเจ้าของปีกนางฟ้าและคทาดาวที่หายไป
ฉันขอบอกว่าอารีไม่เอาไปหรอก เราเป็นเพื่อนกันนะ เล่นด้วยกัน เรียนด้วยกัน
แล้วอารีก็เล่นน้ำกับพวกเราด้วย จะมีเวลาที่ไหนไปขโมยล่ะ... ยิ่งไงๆ ค่อยหากัน
วันนี้พวกเรากลับบ้านกันก่อนเถอะ ทางบ้านคงเป็นห่วงจะแย่แล้ว”
ฟ้าใสพูดจบ ทุกคนแยกย้ายกันกลับบ้าน

ยกเว้นอารีที่หันมาขอใจฟ้าใส ที่เชื่อใจเธอ

ระหว่างทางที่กลับบ้าน อารีเห็นเจ้าตูบ และเจ้าเหมียว สุนัขและแมวแสนรู้
ของคุณครูใจดีคาบปีกนางฟ้าและคทาดาววิ้งเล่น อารีรำยมนตร์ของแม่มดสะกดให้
เจ้าตูบและเจ้าเหมียวหยุดวิ่ง อารีเดินไปหยิบปีกนางฟ้าและคทาดาว
มองดูของสองสิ่งที่อยู่ในมือ พลังคิดในใจว่า ...ทำไมนะ เพื่อนคนอื่นๆ ถึงคิดว่าเรา
จะต้องขโมยไป หรือเห็นว่าเราเป็นแม่มดจะต้องทำสิ่งที่ชั่วร้ายเสมอ
หากเราจะขโมยไปก็ง่ายนิดเดียวแค่ใช้เวทมนตร์ ของทั้งสองสิ่งนี้ก็จะมาอยู่ในมือ
ของเราอย่างง่ายดาย แต่ไม่ใช่ของของเราสักหน่อย ถ้าเราเอามาฟ้าใสจะเดือดร้อน
แค่ไหน... คิดพลางก็นึกไปถึงภาพของฟ้าใสเพื่อนรัก
ที่ป่านนี้คงเสียใจมากที่รางวัลที่ได้รับหายไป

เช้าวันต่อมา อารีได้นำปีกนางฟ้าและคทาดาวไปคืนให้ฟ้าใส
พร้อมทั้งเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้พบมา ฟ้าใสดีใจมากกล่าวขอบคุณอารี
ขณะนั้นคุณครูใจดีเดินเข้ามาได้ยินเรื่องราวที่เกิดขึ้น
คุณครูใจดีบอกกับอารีและฟ้าใสว่า จะไปสั่งสอนเจ้าตูบกับเจ้าเหมียว
และจะไปบอกเพื่อนๆ ทุกคนให้เข้าใจอารีใหม่ ก่อนที่คุณครูจะแยกตัวไปได้บอก
กับเด็กทั้งสองว่า ป้ายวันนี้พระอินทร์จะประชุมนักเรียนทุกคน แต่จะประชุม
เรื่องอะไรนั้นให้ทุกคนรอฟังพร้อมกัน

เมื่อถึงเวลานัดหมาย อารีและเหล่านักเรียนนางฟ้าได้มาพร้อมกันที่
ห้องประชุมของโรงเรียน พระอินทร์ได้เอ่ยกับทุกคนว่า
“เออละทุกคนที่เราเรียกพวกเจ้ามาในวันนี้ เพราะเราเห็นว่า
มีนักเรียนคนหนึ่งสมควรจะได้รับรางวัลแห่ง**ความดี**นี้บ้าง”

ที่ประชุมฮือฮาตื่นเต้น พระอินทร์ยังพูดต่อไปอีกว่า
“เราจะไม่มอบปีกนางฟ้าและคทาดาวให้หรอกนะ
เพราะคนที่จะได้รับรางวัลไม่ได้เป็นนางฟ้า”
ฟ้าใสเอื้อมมือไปจับอารี เด็กทั้งสองหันหน้าสบตากันด้วยความยินดี
พระอินทร์ยังพูดต่ออีกว่า
“รางวัลที่จะมอบให้ก็คือ “ไม้กวาดวิเศษ” สามารถเหาะเหินเดินอากาศและ
เนรมิตสิ่งต่างๆ ได้ตั้งใจปรารถนา เทียบเท่ากับปีกนางฟ้าและคทาดาว
...เราขอมอบรางวัลนี้ให้อารี”
แม่มน้อยอารีดีใจเป็นที่สุด คุณครูใจดีและเพื่อนๆ ทุกคนหันมา
แสดงความยินดีกับอารี
อารีกล่าวขอบคุณคุณครูใจดีและขอใจเพื่อนๆ ทุกคน พร้อมทั้งบอกกับทุกคนว่า
“นี่คือรางวัลแห่ง**ความซื่อสัตย์** และ**ความเพียร**ในการสร้าง**ความดี** ฉันจะทำความดี
เป็นแบบอย่างให้เด็กๆ บนโลก แม้ว่าฉันจะเป็นแม่มน้อยก็ตาม”
ว่าแล้วอารีก็ขี่ไม้กวาดวิเศษพร้อมด้วยฟ้าใสที่ติดปีกนางฟ้า
และถือคทาดาวเหาะไปช่วยเหลือเด็กบนโลกมนุษย์

